

A APRENDIZ DE BRUXA

PERSONAXES

- PAI
- CURUXA.
- CHUSCO
- GRANXEIRO
- NENO
- NENA
- NARRADOR

O segundo día cambiamos papeis:

Bruno por Carlos
Eloy por Samu López
Samu Gall fai o de Dani → Dani o de Izan → Izan o de Samu Gall
Naiara por Mireia
Lara por Eva
Paula por Ánxela

Eloy NARRADOR.- Curuxa é a bruxa máis nova de tódalas bruxas. Vive no seu pobo co seu pai que tamén é bruxo. Ela é moi atrevida e aventureira, pero ás veces tamén se quedaba distraída horas e horas..., sen pensar en nada...

Bruno PAI.- *(Curuxiña está sentada na habitación do pai , xogando coa escoba, pero distraída).* Curuxiña, Por que non saes a xogar? Seica non te aburres aquí metida?

Eva CURUXA.- É que está chovendo...

Bruno PAI.- Ai esta xuventude...! ¡ Cando eu era novo non había chuvia que nos retivese na casa!

Eva CURUXA.- Oíches pai,... estou pensando... que teño que facer algo para perfeccionar a miña técnica feiticeira.

Bruno PAI.- Está ben! Pero non roas o pao da vasoira, porque senón non poderás voar.

Eva CURUXA.- É que xa estou farta de facer sempre as mesmas cousas! Xa son unha bruxa maior! Se cadra.. ti.. poderíame axudar . Non cres? (*O pai segue preparando a pócema sen facerlle caso*)

Samu Gallardo PAI.- Engadimos tres sapos, ... un rabo de lagarto e... remexemos ben. Por certo,... Dicias algo filliña?

Ánxela CURUXA.- Ti nunca me fas caso, nunca escoitas o que che digo!

Samu Gallardo PAI.- Non é iso , miña rula.

Ánxela CURUXA.- Decía.... , pero é igual,...tanto ten.

Samu Gallardo PAI.- Isto xa está a puntiño a puntiño...*(Freta as mans)* Perdoa, pequena. Que era o que me contabas?

Ánxela CURUXA.- Ves como non atendes cando che falo!

Dani PAI.- É que estou traballando nun novo feitizo e non me poden entreter. Falamos máis tarde. Pareceche?

Lara CURUXA.- Un novo feitizo, un novo feitizo... Queres feitizo? Pois toma feitizo! Agora vas ver... Por tódolos sapos e mouchos, que apareza unha morea de moscas!! ... E arañas tamén!!

(Tíranse moscas e arañas. Asómase Chusco pola porta)

Carlos CHUSCO.- Pss..pss..., ei, Curuxa, son eu,... Non saes?

Lara CURUXA.- Paso! Hoxe non me apetece!

Carlos CHUSCO.- Sae muller, que teño un notición que che contar que vas alucinar

Lara CURUXA.- Seica non entendes o meu idioma! Ou que?. Dixen que non saio e non saio!

Carlos CHUSCO.- Xa verás cando o oias!. Atopamos unha cova para o noso club. Creo que a debiamos ir ver enseguida.

Lara CURUXA.- (Ó escoitar iso cámbialle a cara) (A Chusco) Tés moita razón.(Ó pai e saíndo) Papá, vou saír, veume buscar Chusco.

Dani PAI.- (Segue remexendo no seu beberaxe) Aquí falla algo!... Ah, xa sei , fáltalle o sal, iso é ...(Bótalle sal) Un chisquiño de sal..., Dicías algo filliña? (A filla xa non o oíu porque xa saíra con Chusco, montados na escoba, cruzan o resto da escena e entran por unha porta).(Ó levantar a cabeza ve as moscas e as arañas)

Ahhhhhh!!....De onde saíu esta cantidade de bichos? ...Estas son cousas da miña filla, de quen podían ser! Pero vai saber o que é bo. ... Curuxa, estou farto das túas parvadas. Onde te metiches? Teño que lle dar unha lección a esta nena!

(Asómase polo biombo) (Chama) Curuxa, Curuxiña, Onde vai a miña bruxiña? Curuxa, ven acá agora mesmo sen non queres que...Curuxa! (Entra de novo onde está a pota) (Aparecen Curuxa e Chusco pola porta da dereita)

Lara CURUXA.- (Vén temblando) Mi madre! Os bichos! Non debín deixar as moscas e as arañas na casa. Metinme nunha boa!....!Adeus Chusco! (Asómase cara onde está o pai) i Ola, papaiño....

Dani PAI.- Nin papaiño nin morcegos en aliño! i Téñoche que dar un bo escarmento, senón nunca serás unha boa bruxa! Xa está ben de facer trasnadas! A partires de hoxe acabáronse os poderes máxicos, as palabras máxicas e a vasoira tamén.

Lara CURUXA.-. Nooon, a vasoira non, por favor. Papá, papaiño, prométoche que....

Eloy PAI.- Que nada! A partires de hoxe nin viaxes, nin moscas ,nin arañas, nin nada.

Mireia CURUXA.- Papá, papaiño ,...pídocho con cariño.(Ó público) iQue bonito me saíu!

Eloy PAI.- Escoita e toma nota. Para levantarche o castigo téns que ir alá, onde viven os humanos e facer algunha obra boa.

Mireia CURUXA.- Non me fagas iso, por favor, a min non me caen ben os humanos, non os aturo. (O pai empúrrea cara fóra. Xa na rúa)

Era o que me faltaba!.... Total por unhas moscas de nada! É que eu teño mala sorte! ...E aínda por riba ter que aguantar a eses humanos rabudos! (Sae o granxeiro)

Samu López GRANXEIRO.- Ola nena! Andas perdida? Pódoche axudar en algo?

Mireia CURUXA.- Non. (Enfadada)

Samu López GRANXEIRO.- Entón... Qué fas por aquí?.

Paula CURUXA.- Eu...? Nada, nada.

Samu López GRANXEIRO.- Cómo que nada?

Paula CURUXA.- Ben, nada, nada non, pero é unha historia moi longa...

Samu López GRANXEIRO.- (*Mirándoa de arriba a abaixo*) Ti es un pouco rariña , non?

Paula CURUXA.- Eu?... Non me diga! ... E... en que mo notou?

Izan GRANXEIRO.- Non fai falta ser moi bispado! Mira que pinta traes! Se crese nas meigas, xuraría que es unha delas.

Paula CURUXA.- Por que o di como se fose algo malo? (*Dáse conta de que a xente lle teme ás meigas e decide disimular diante do granxeiro*) Pero mire que confundirme cunha bruxa...! Acaso me parezo a algunha?

Izan GRANXEIRO.- Non, non ... É pola túa roupa

Eva CURUXA.- Que lle pasa á miña roupa?

Izan GRANXEIRO.- Nada, nada pero vaiche ser mellor cambiala. Vou ver se encontro algo que che poida valer. (*Entra na casa*)

Eva CURUXA.- (*Ó público*) Pois tomouna este coa miña roupa! Este non me pode axudar a que faga unha boa acción.... aínda é el o que me axuda a min!

Izan GRANXEIRO.- Toma , ponte isto... (*Dálle roupa, unha saia, unha camisa...*)

Ánxela CURUXA.- O que? Que teño que por isto! Diso nada monada, ...nin o soñe!

Izan GRANXEIRO.- Pono muller , verás que ben che queda. E... Por que levas o pelo tan sucio? Pódolle dicir á miña muller que cho lave.

Ánxela CURUXA.- Isto xa é o colmo! O da roupa podería pasar, pero lavar o pelo si que non! As bruxas non poden lavar a cabeza! (*Dáse conta de que non debía ter dito isto*) Mire,... mellor váiase,...grazas pola roupa, pero váiase. (*Sae o granxeiro. Ela pasea meditando*)

Pois non son tan malos os humanos..., el quería me axudar...pero a que teño que facer algo bo son eu, non el... (*Entra unha nena escribindo algo nun caderno*)

Naiara NENA.- Ola!

Lara CURUXA.- Ola... (*Míraa detidamente*) Que escribes?

Naiara NENA.- Castigáronme. Teño que escribir cen veces que non lle vou tirar máis veces polo rabo ao meu gato.

Lara CURUXA.- (*Ó público*) Xa está!... Esta é a miña oportunidade de facer algo bo... Pero pensándoo mellor.... iso é moi aburrido,a min non me gusta escribir... Case mellor ... Paso!

Naiara NENA.- E ... ti que fas por aquí? (*Asómase un neno e escoita o que falan. Rise*)

Lara CURUXA.- Pois a min tamén me castigaron, teño que facer algo bo por alguén.

Naiara NENA.- E...Por que?... Qué fixeches mal?

Mireia CURUXA.- Ti cres nas bruxas?

Naiara NENA.- Claro que si!

Primavera das Letras

Na primavera de 1863 saíron dunha imprenta de Vigo os primeiros exemplares de 'Cantares Gallegos'.

Ninguén podía imaxinar que aquel libro de Rosalía de Castro marcaría un fito na historia de Galicia.

Con esta obra iníciase o chamado **REXURDIMENTO**

Sabías que...

se coñece con este nome a etapa na que, despois de séculos de esmorecemento, a cultura e a lingua galegas comezan unha etapa de esplendor.

Ademais de Rosalía de Castro, houbo dous autores que sobresaíron naquela etapa: Curros Enríquez e Eduardo Pondal. Imos aprender algo máis dos tres. Busca algunha información sobre eles e logo relaciona con frechas.

AUTORES

MANUEL CURROS ENRÍQUEZ
ROSALÍA DE CASTRO
EDUARDO PONDAL

LIBROS

FOLLAS NOVAS
QUEIXUMES DOS PINOS
AIRES DA MIÑA TERRA

COMARCAS

BERGANTIÑOS
CELANOVA
O SAR

PALABRA CHAVE

A CHEGADA DO TREN
HIMNO GALEGO
AS CAMPÁS DE BASTAVALES

REAL ACADEMIA GALEGA

En 1963, cando se cumprían cen anos da publicación do libro de Rosalía, a Real Academia Galega decidiu marcar un día no calendario que servise para festexar e promover as nosas letras.

Cada 17 de maio, no medio da primavera, celebramos que en Galicia temos unha lingua e unha literatura propias.

A través delas lembramos o pasado, nomeamos o presente e construímos o futuro.

Todo é posible coas nosas letras, con elas narramos o mundo:

Brincar

Porteira

Teixugo

Mergullador

Escribe outras SEIS letras do abecedario e pon ao seu carón as palabras que che evocan. Comproba no dicionario se o significado era exactamente o que pensabas.

Primavera das Letras

A nosa literatura conta cunha longa tradición recoñecida alén das nosas fronteiras. Imos lembrar aquí algúns datos que igual te poden sorprenden.

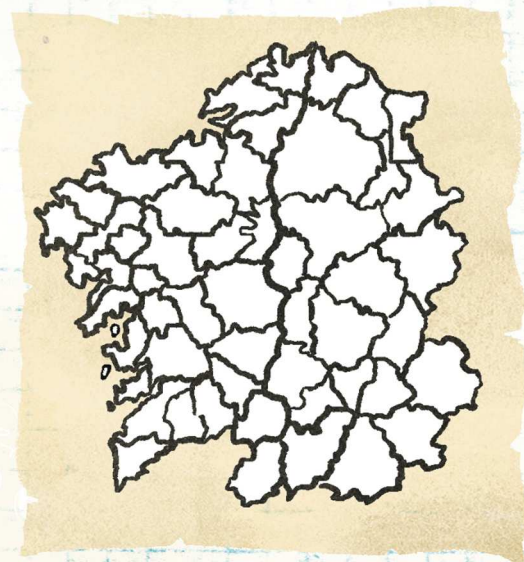
Sabías que...

- O DOCUMENTO MÁIS ANTIGO EN LINGUA GALEGA QUE SE COÑECE FOI ESCRITO HAI PRETO DE 900 ANOS (CONCRETAMENTE EN 1228).
- A LITERATURA MEDIEVAL GALEGO-PORTUGUESA ESTÁ CONSIDERADA UNHA DAS CIMEIRAS DA CULTURA EUROPEA DAQUELES SÉCULOS (DO XII AO XV).
- HOXE EN DÍA A NOSA LITERATURA ESTÚDASE EN UNIVERSIDADES DE PAÍSES TAN DISPARES COMO ALEMAÑA, ESTADOS UNIDOS, RUSIA, BRASIL OU FINLANDIA.
- 'MEMORIAS DUN NENO LABREGO', O LIBRO QUE PUBLICOU XOSÉ NEIRA VILAS EN 1961, É O MÁIS VENDIDO E TRADUCIDO DA HISTORIA DA LITERATURA GALEGA. CALCÚLASE QUE XA SUPEROU OS 600000 EXEMPLARES.
- NAS NOSAS LETRAS CONTAMOS CON AUTORAS E AUTORES MOI RECOÑECIDOS FÓRA DE GALICIA. UN EXEMPLO É O DE AGUSTÍN FERNÁNDEZ PAZ, QUE CONQUISTA LECTORES EN MERCADOS TAN DIVERSOS COMA O INGLÉS, O FRANCÉS, O CHINÉS OU O ITALIANO.

A literatura galega traspasa as nosas fronteiras e sitúanos con voz propia no mapa do mundo.

E falando de mapas, ti sabes de que comarca vés sendo? Identifica e colorea a túa bisbarra. Coñeces algún escritor ou escritora que nacesse ou viva nela? Cóntanolo.

Primavera
das
Letras

Os idiomas fálanse, escríbense, lense e mesmo se soñan.
E o máis importante é que nós conxugamos estes verbos todos os días.

Soñar

Ler

Escribir

BLA BLA
BLA

Falar

O Día das Letras facémolo as 365 xornadas do ano. Ti tamén escribes.
Sabes o que son os microrrelatos? Pois son contos moi, moi curtos.
Dálle azos á túa imaxinación. Tes só este espazo para desenvolver o teu relato.

Nome _____ Data _____

LEMBRA

O son Z de *zapato* pódese representar con **z** ou con **c**.

- Escíbese **z** diante de **a, o, u** e ao final de palabra.
- Escíbese **c** diante de **e, i**.

1 Pinta. Que palabras conteñen o son z de cen?

encestar

acusar

acio

ábaco

dozura

encargar

cerebro

enderezo

almorzar

acción

2 Clasifica as palabras que pintaches segundo a forma en que se escriben.Conteñen **za, zo, zu** ► _____Conteñen **ce, ci** ► _____**3 Ordena as sílabas e escribe palabras.**

ZO OU RI

TE CEI A

NA ZU CE A

CLE BI TA CI

ZA PO

4 Completa con z ou c.

- Compramos marmelada de caba____a, ____ume e pan de ____enteo para o almor____o.
- O vestido de l____ía leva un la____o a____ul que lle ____ingue a ____intura.

Nome _____ Data _____

LEMBRA

Cando escribimos poñemos un **punto** (.) ao final de cada oración.

- O **punto e seguido** separa dúas oracións do mesmo parágrafo.
- O **punto e á parte** separa dous parágrafos distintos.
- O **punto final** escríbese ao final dun texto.

A palabra que vai despois dun punto escríbese con maiúscula inicial.

1 Que dous tipos de punto hai neste texto? Arrodea.

O alpinista estaba moi canso.
Por fin coroara a montaña.
Foran días de moito traballo
nunhas condicións extremas.
Pero agora estaba moi
satisfeito.

- Punto e seguido.
- Punto e á parte.
- Punto final.

2 Que terías que facer para que ese texto tivese un tipo de punto que lle falta?
Escribe.

3 Copia a noticia separando cun punto as dúas oracións. Despois, engádelle
outro parágrafo.

O XORNAL DE GALICIA

A directora do colexio
inaugurou as pistas
de baloncesto todos
estaban desexando
probalas

Nome _____ Data _____

LEMBRA

- Ao final dunha pregunta escíbese un **signo de interrogación (?)**.
- Ao final dunha exclamación escíbese un **signo de admiración (!)**.

1 Observa e marca a oración co signo máis adecuado.

- Ai, teño medo!
- Ai, teño medo.

- Que vento vai?
- Que vento vai!

- Canto custa isto?
- Canto custa isto.

- Meu avó chámase Xosé.
- Meu avó chámase Xosé?

2 Escribe o signo que falta en cada oración.

Como podo chegar ata o museo _____

Ten que coller o autobús 21 _____

Gustouche a película _____

Moitísimo, estivo xenial _____

Nome _____ Data _____

LEMBRA

Os **substantivos** son as palabras que utilizamos para nomear as persoas, os animais e as cousas.

Os substantivos poden ser **comúns** ou **propios**. Os substantivos propios sempre se escriben con maiúscula inicial.

1 Pinta seguindo as indicacións. De que tipo é cada substantivo?

De persoa ► amarelo

De animal ► verde

De cousa ► azul

árbitro	fiestra	can	amigo	fío	serpe
cabalo	mestra	mosca	médico	gorra	bolígrafo

2 Completa as oracións con substantivos comúns e substantivos propios.

Alberte

Xiana

Manel

Nei

• Os _____ son de _____.

• O _____ é de _____.

• As _____ son de _____.

• A _____ é de _____.

3 Escribe nomes propios de lugar que coñezas.

río _____ vila _____ mar _____